

Pondelok 20. týždňa

Mt 19,16-22

Rozhodovať sa s Bohom
Naše rozhodnutie rešpektuje Boh

V dnešnom evanjeliu sme počuli príbeh o mladom mužovi, ktorý sa obrátil s prosbou na Ježiša: „***Učiteľ, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život? On mu odpovedal: Prečo sa ma pýtaš na dobré? Len jeden je dobrý. Ale ak chceš vojsť do života, zachovaj prikázania***“ (Mt 19,16-17)!

Otázka, s ktorou sa obracia bohatý mladík na Ježiša, vychádza z hĺbky jeho srdca. Je to zásadná otázka v živote každého jedného z nás, na ktorú treba hľadať odpoveď. A túto odpoveď nenájdeme u nikoho, iba u Boha. Tieto a podobné otázky si zväčša kladieme vtedy, keď v istej chvíli nášho života spoznáme, že náš život nie je celkom naplnený. Naplnenie treba hľadať u Krista a jedine u Krista. On jediný môže dať nášmu životu pravý zmysel. On nás miluje a záleží mu na tom, aby sme boli v živote šťastní. A to je istá garancia. Garancia toho, že mu na nás záleží, že mu nie sme ľahostajný. Božie plány, pripravené pre nás už od večnosti, hoci by nás niekedy aj prekvapili, sú tým najkrajším, čo si vieme v živote predstaviť. Každý z nás dostal od Boha dar slobodnej vôle. Teda právo rozhodnúť sa. Avšak samotné rozhodnutie, či už kladné, alebo záporné nesie v sebe aj istú zodpovednosť. Sme zodpovední za každé svoje konanie, za každý svoj skutok. K tomu, aby sme boli v živote šťastní je potrebné, aby sme sa dokázali zriecť vlastných predstáv o sebe, o živote a o mnohých iných veciach, s ktorými sa denne stretávame a boli disponovaní na prijatie nie vlastnej vôle, ale vôle Božej. Žijeme v dobe, ktorá je poznačená materializmom, konzumizmom, egoizmom a sebeckom.

Veľmi úzkostlivo sa staráme o svoje záujmy. A tak často zabúdame na Boha. V tejto tak uponáhľanej dobe, nie sme schopní povzniesť sa z tohto materiálneho sveta, do sveta duchovných hodnôt. Spása pochádza od Boha, a preto náš pohľad musí byť upriamený stále na neho. Myslíme si, že sa poznáme a vieme, čo potrebujeme. A práve to je veľký omyl. Ved', kto nás už môže poznať lepšie, ako náš Stvoriteľ, ktorý nás stvoril.

Nebojme sa teda pustiť Boha do svojho života. Ved' Boh vie oveľa lepšie, čo potrebujeme. Veľkým vzorom poslušnosti a odovzdanosti do vôle Božej je nám Panna Mária. Je to žena, ktorá sa nebála zmeniť svoje životné postoje, plány. Bola ochotná vydať sa celkom do Božích rúk. Iste, každý z nás má nejaké životné plány, predsavzatia. Ale buďme si istí v jednom, že to, čo nám Boh

ponúka je lepšie, ako to, čo si my sami vieme vôbec predstaviť, alebo naplánovať. Vo svojej prozreteľnosti vie najlepšie, čo potrebujeme. Život sa naplní radosťou a pokojom až vtedy, keď sa úplne odovzdáme do Božích rúk.

A však záleží len od nás, ako sa rozhodneme. A teda, buď vykročíme na cestu života, teda za Ježišom, alebo na cestu vlastného nešťastia. Každé stretnutie s ním zahŕňa jasné požiadavky a zároveň aj veľké obohatenie pre celú osobu. Ježiš nám nedáva možnosť zostať ľahostajnými.

Amen.

WWW.EVANJELIUMSLOVAKIA.SK